

Природа філософського дискурсу амбівалентна. З одного боку, філософія є відкритою справою мислення, до якої може долучитися будь-яка розумна істота. Філософський дискурс не висуває попередніх вимог спеціальної обізнаності чи певної виучки. Він є справою всіх, хто щиро бажає долучитися до інтелектуального пошуку і проїнятий любов'ю до мудрості. Єдиною вимогою є хіба що правдива участь у мисленні, яку свого часу Кант висловив максимою «май мужність користуватися власним розумом».

Разом із тим, у процесі осягнення та промислювання своїх питань, філософський розум напрацював величезний теоретичний здобуток. На нього неможливо не зважати в усіх нових спробах філософування, бо інакше виникає передбачувана небезпека торувати вже пройдені стежки. Обізнаність у теоретичних здобутках всесвітнього філософського пошуку, аналіз їх та вивчення стали справою академічної філософії. Відтак саме академічна філософія утворює режим доступу до розуміння та використання евристичного потенціалу історичних напрацювань філософського розуму. Це робить філософування фаховою справою.

Існування філософії в академічному форматі має свої очевидні переваги (передусім, обізнаність та адекватність розуміння філософських ідей). Однак із цими самими перевагами сполучена і небезпека герметичності філософського дискурсу, коли він замикається у вузькому колі професіоналів. Тут очевидно є загроза колапсу філософії, призначеної для людини як такої, для відкриття та осягнення нових способів мислення та діяльності, учасниками та виконавцями яких має бути в підсумку людство, а не вузьке коло спеціалістів.

Відрадною тенденцією інтелектуального життя нашої країни в останні роки став дедалі впевненіший вихід філософії на широкий публічний простір з дослідницьких кабінетів та університетських аудиторій. До цього явища «Філософська думка» вже зверталася в різних публікаціях, а перше число 2017 року було безпосередньо присвячене феноменові публічної філософії. Однак явище це є настільки важливим для нашого інтелектуального життя (особливо в ситуації кризи університетської освіти та очевидного нехтування розвитком науки з боку можновладців), що воно потребує постійної уваги. Тим паче, що в останні два роки потуга філософського дискурсу в публічному просторі піднялася на якісно новий рівень. Ця ситуація вимагає не тільки осмислення з боку академічної філософії, а й — передусім — підтримки та належного забезпечення інтелектуальної якості форматів публічного філософування. Адже все більш відчутний та розмаїтий інтерес широкої публіки до філософії створює небезпеку поширення різноманітних корисливих симуляцій на підставі недоброякісного використання цієї зацікавленості, а це здатне лише дискредитувати правдиве філософування.

Не мені важливим інтелектуальним завданням для фахівців у царині філософії є перетворення публічного простору на місце розвитку філософського мислення, а не лише майданчик популяризації філософських ідей. Тут маємо водночас серйозний виклик і унікальний історичний шанс, яким неприпустимо знехтувати. Саме тому журнал знов визначає топ-темою числа існування філософії у публічному просторі — з усіма перепонами і проблемами, досягненнями і знахідками, розчаруваннями і надіями цього існування.

Наступне, друге число «Філософської думки» буде присвячене обговоренню теми насильства в сучасному світі на підставі дискусії українських та французьких філософів з цієї проблеми.